

Sygn. akt I KK 316/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **T. W.**

skazanego za przestępstwo z art. 190a § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 września 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 27 września 2019, sygn. akt VIII K [...],

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił

wstrzymać wykonanie wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 grudnia 2021 r., sygn. akt XVII Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 27 września 2019, sygn. akt VIII K [...].

UZASADNIENIE

Zamieszczony w kasacji wniosek złożony przez obrońcę skazanego T. W. zasługiwał na uwzględnienie.

Wstrzymanie, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k., wykonania zaskarżonego wyroku jest odstępstwem od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych

orzeczeń (art. 9 k.k.w.). Zastosowanie wspomnianej instytucji może zatem nastąpić tylko wyjątkowo. Kontrola kasacyjna dotyczy bowiem prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem prawidłowości ustaleń i trafności rozstrzygnięć w nim zawartych.

Szczególne uprawnienie Sądu kasacyjnego wynikające z art. 532 k.p.k. wymaga potwierdzenia, że w sprawie zaistniały szczególne, nadzwyczajne względy nakazujące pozbawienie w tym trybie prawomocnego wyroku atrybutu wykonalności. Powodem ku temu może być zasadność argumentacji przedstawionej na poparcie zarzutów kasacji, stwarzająca wysokie prawdopodobieństwo wydania orzeczenia kasatoryjnego. Okoliczność ta musi być jednak dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”, skoro procedowanie w oparciu o art. 532 k.p.k. następuje przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji.

Nie przesądzając oczywiście ostatecznego efektu kasacji wniesionej w imieniu T. W., który to nadzwyczajny środek zaskarżenia będzie stanowił przedmiot rozpoznania na rozprawie, Sąd Najwyższy stwierdził, że analizowana przez pryzmat przebiegu postępowania przed Sądem odwoławczym argumentacja kasacji – wskazująca na możliwość naruszenia przez instancję *ad quem* dyspozycji art. 79 § 1 pkt 3 i 4 oraz § 3 k.p.k. w stopniu rażącym i mogącym świadczyć o zmaterializowaniu się bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. – nie jest zupełnie pozbawiona racji.

Z tych wszystkich względów należało przyjąć, że w sprawie zaktualizowały się wcześniej omówione podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Dlatego orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[as]